

MS BW
IVANOW
0030

00160321a

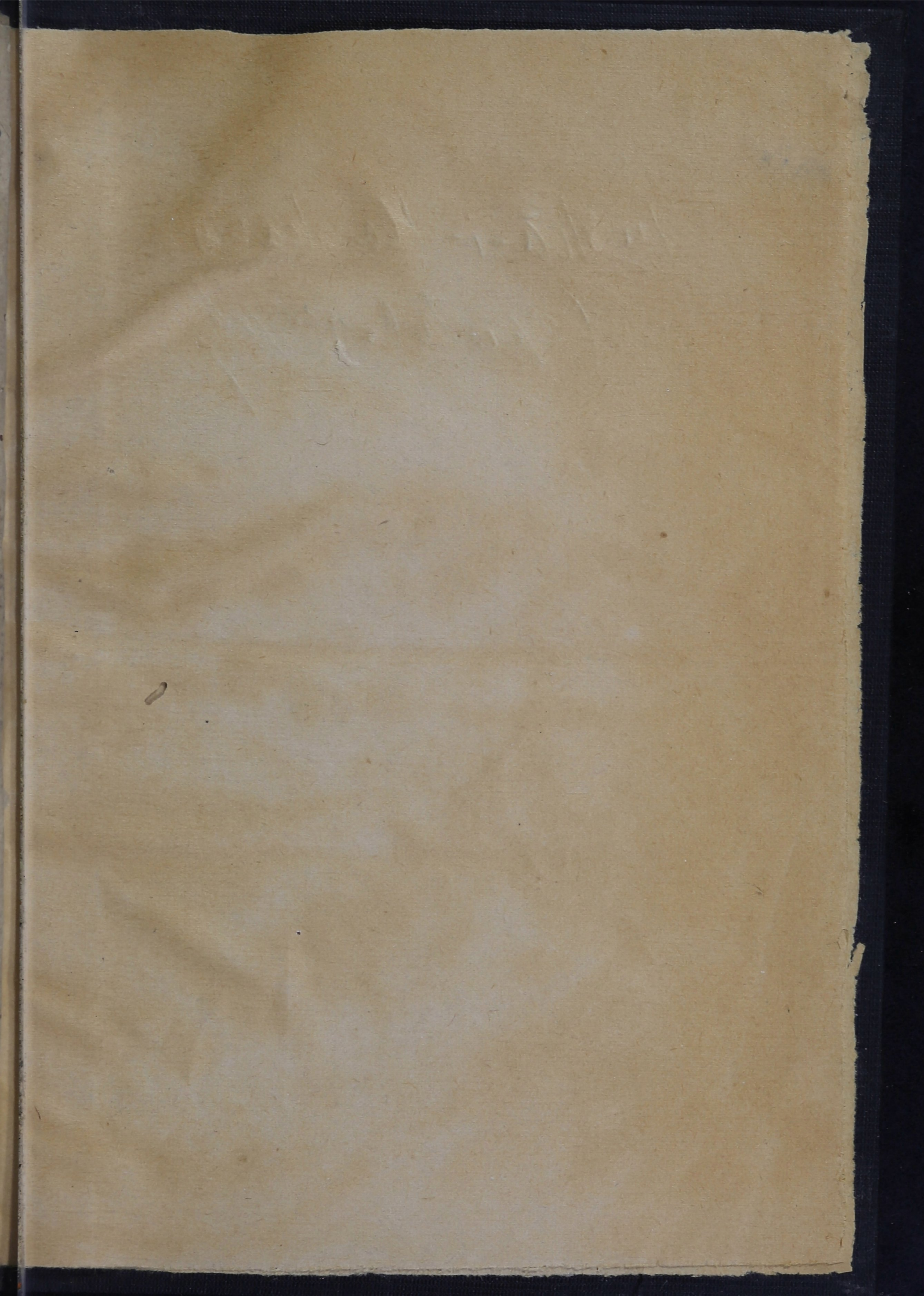

30

Inshā-i-Harkaray

(epistolography)

یوزی در دار الخلافه وقت ملوک مصر و مصریان پسیدین و دوستان سنجید

تشریح بود بعضی دهستان لفظ که تو حندی مدت در خدمت اب

متطاب عنوان پناه عادل زمان نویسد آن عصر اعیان خانی نویسد

عمری در فن الشاعره کرده چندی بطریق ما دکاری بنویس تا مردم از

خواندن آن بهره تمام حاصل مانند حکم شارت العزیز آن خطی چند بعبارة

شکر و التبت نقد قام امر و اس ترا استاد القلوب نام نهاد که طالبان این فن

را در نخست روز مره بکار آمد و مشتمل شد بر هفت **باب اول** سلاطین سلطین

نویسید **باب دوم** در اعداد و اشیاء **باب سوم** در نوح و احوال **باب چهارم**

در نول و القاص **باب پنجم** در علم و فن **باب ششم** در احوال و احوال

باب هفتم در فضائل و معنی **باب هشتم** در سکن و سکن و سکن و سکن

سقطی مار و خمره التماس از فصل و لغات و روزگار است که در حاله

در عبارت سهوی و خطای و افع سده باشد تو وضع مدخل ارم نویسد

و قلم اصلاح بر آن جاری نمایند **باب نهم** در بنویس از خطای سی و طومین

انشا
مجلس
۱۷۸۱

۱۷۸۱

که روح نفس بشری را در حیطه خود و **اول** سلطان سلطنت صلح نمود
محمد و کسان مر حضرت قاور بخون را از ممالک محروسه ربع سکون از اسباب
در زمانان و اخور بر دام بد قدرت خود قسمت نمود و لو اینها
بی انداز و فرمود پس مردم را بیدار کرد که اسیر است عظمی خود
لازم است در رعایت احوال رعایا و بر پایه و واقع مدالع عالی
کجا بگردد خورسی مظلومان و مظلومان دستم رسد کان لویا
و با احوال میان و بیوانان بر دازند و دلنمای لوسه نشان و محرومان
خدا است که لب بخوایس حق بکنند بدست از نه اسال خود
خلایق بد اندازد و در صورت موحش شودی حق سجا نه لعالی و با
قوام نشان سلطنت و جان داری است لکن این اروقتمی میراید
که باید و سائن ممالک محروسه نصیب خدا را صی لود و در میان بد لرا
احلاس و سبوانجا در این نظام دیند ماحلی اله در مقام بودی لود
سکرانه حضرت صدیق کجا آورند و سوداگران ممالک محروسه

مخبر و سبب یگانگی بی یگانگی کرد و اسرار و عرف نمودند و از نقالین مردمان 2

خلایق را محض و بداند چون عملی بهمت و حملگی نسبت این سازند و نگاه

ایردی مصروف است سایر آن بحسب حکام بیان می شود و از زمره

مخلصان با اعتقاد و قدوه محرابان با اخلاص خواهان الوالحین را

ملا و منت السلطنه شاه فرستاده بعضی تقدیم کرده و کارها را عملی

بجای آن در نمی آید بر بانی در خلوت بعرض کریمی آن سلطنت شاه

خواهد رسید و او را که مرضی خاطر آن پادشاه و ظل الله منون بحجاب

اطلاع دید تا بهر حرامی همان ادای افضا نماید از سبب و شرف

باین منقول شود و طریقه گمانگی و گنجینه ای که سوره الواو سبب و سبب

مسئول دارند و سبب و سبب هدایای تصور نمودن از نقالین اندامی هر چه

احصای شده با کلفت اعلام محسبند ما در ایصال آن سبب از خلاص

بفدیم رسد با الفعل بعضی سوغات اندامی تفصیل ما و دست علی

بموجب حواصی مدکور ارسال یافته سبط اشرف خواهد دانستند انقب
دولت سلطنت از انقب طالع و لامع با **نام در حواصی ان موبله**
نام سما لون و حقیقه مبارک مضمون که سملبر مصداق کفایلی دلمنا و
مجموعه است اما راجحه الوالی فرستاده بودند تا لوایح مخالف انبار
در بنسرتن زمان رسید خاطر مملکت ناظر افراسیاب و مریخی انداره
رویداد و انکه رقم بدست حاکم مواجبات سهامه رود من بود انقب
محب و رابطه مودت است حکام بدین ممالک محدود شده اند که حدای سما
که موجب رفاه است و اسودگی خلق الهی من تواند شد اسمعیلی لغایب
ستحسن افتاد که امری بر لیسر در عالم لون و طسار و لعلی بر اسودگی
و اتفاق نیست خصوصاً اسرط م سلسله کانیات مستوسط و مر لوط بر
حقا که مدتی است که در خاطر سما لون نالود که یکی از مر اعدال کار کام
را فرمسا و رسته رابطه اتحاد و کفایلی در زمان لر و که حاصل م

که خاص و عام از اسباب حوادث روزگار و در امان بوده مرع الحمال و قاع البال باشند
اما بواسطه بعضی کلمات ضروری که شرح انموذج تطویل است این را زود کرده
توقف مانده بود و الحال که آن سلطنت شاه در سیاه سفید نموده متحرک شده
شدند و دلیل کما کنی از کجی از زمین تصور توان نمود در سواد محبت شاه معتمد
شرح جمال که بی از مخلصان صادق الاعتقاد است و در میان و الا است
علا و من فرستاده شد در این مصیبت و سودگی جمهوران نام بود باشد
در آنکه رسیده بود کما کنی و کما کنی را مرعده البوال و سیاه سفید
مضوح دارند تا بعد از و با و مواد نمودت خواهد بود و بعضی اکتاف این
مصحوب است با یک کور مسوله است سبط اسرف خواهد در آمد و این سال را
ز با بی که من نماید در هر لهن تصور فرماید احوال دولت شماره مانده با
نام برای کار به رسول شود و رای انور صمیر منبر محبت در سرگردانند در این نام
مگر لسماع سما لون رسیده که انول است سرحد از قدم الامام داخل ممالک محدود است
از دست السلطنت شاه روحانی آورده است مال و سیاه سفید اند ما را عار

3

در

جلا وطن ساخته اند اسمعی از دوستی دور رسیده خدا میداند که تا حال ولایت
ایشان را از خود میدانم و با یکدیگر حوای تو و من این قصد ولایت
کردیم و سینه بپوشید که در سلک هم قدر ما و شایان و ما و سایر دوکان و میدان
که در حصن حصین مستحکم بودید و از افروزی ملک و کثرت مال و سکر سکر فرو
نی آورده و اصل با حوال رعایا و بر ایامی بروا خند و دست تطاول مال
مردم در از کرده بودید بر چند صفح از حمد رهنمونی نمودیم از لی و
خود سخن نصحت را در گوش نکردید عاقبت چون نیست این نماز مذ در گاه بود
محض بر غایت احوال خلایق بوده نماید اسمانی و سر وی دولت رود این
سمه آنها از سر و بر کردیم و هر یک سوختی نمود و خانان او را تجارت و آدم
و یک زهار جو است التی در گاه والا او را از سر نهادن و با بدست
و از خان و مال و ناموس او امان بحکم بدیم چنانکه اثر سایر او با حلقه بندگی
در گوش کرده در سلک بندگی در گاه آمد که خدمت و اطاعت است
فرمان بر دار شدند مگر این اداره ملک کبری و ضو حات عمی که خدا سبحان

که خدا معالی به بنده خود کرامت فرموده کوشش بوسه ایسان رسیده باشد تشریف است
که در بطاعتها و تقدیم امر عیبه شده انچه مال و حساب مردم الولائی بخاری برده باشند
و این دیند در لاجم و تدارک تعدی گذشته نماید و الولائی را در ساعت حواله حاکمان
امحان سازند که در اندامهای و مقام خود و این ایجاب شود که در خصوص
انها و قدیم حاشین نقصان راه نماید و از حال فاسد بجا آورده باشند
از برای خدای تعالی در این ایسان سازند و در حاله متورمانند
یکی از بندگان در گاه همان جاده در انجا رسیدن بدست ایسان حاضر شود
اگر بادشاهی بیدار در این زمانه را مملکت خدا را
صلح خواهی نخواهم کند و از حد خودی ندارم درین دم از
مهرزین بابتن ده پیام حکام بر این حتم سد و السلام نامرد و حجاب
ان موبدیه که کرامی السلطت شاه در اسعد زمان رسید و الله از حجاب
ولایت خود مرقوم بود که الولائی از قدیم الامام در تصرف بزرگان
امحان بود غالباً از خدگانه از منافع بعضی امرایان از تصرف اولیا
دولت قاهره در رفته بود چون در میان یکدیگر صدای ندانسته الولائی را

از خود میدارم بدین واسطه مقتدرندیم که آن ولایت سنده ما درگاه
داخل ممالک خود به نمایند خون در سولا نزنند اقبالند سادات بازرگانان
بطریق کس و شکار با جده و عبور نمودن بود که جهاتهای السان سرالطه
و عبودیت کما نوردند و اظهار ندی و کمالی در میان نمودند فرزند بود
از آن حال که ایام خود و سالی است ما سوار و الواسطی بی از سده
درگاه کس و بحاله شرفی صراط کرده از این اقدار غباری بر دامن خط
السلطنت سینه رسیده باشد و اول از قوای تازه و محل خود اظهار نمودند
بر معاصر دنیا منور و مسح نماید و بر این محلی قوای بر لقا تر نماید
که چون سرداران انکلی از بی القافی خود و شومی طالع تعصب الوست
از فاکت از ملک و جانمان خود او اواره شده بودند اسیر و سیراد
انها در ملک خاوندان را در تصرف خود آوردن چه قدر کار است نورشمار
باشیرمان کارزار و بر بران خود کار بفرستاده است در میدان مردان
در این زمان معلوم خوانند که اسیران با این کوفت چه رنگ سداست و خط
منظر و دین بر راه است بر کاسه مولی اقبال عزمت مجد و کما ندی از

یکی از خدمتکاران در گاه عیش استیاء متوجه با استقبال ایشان رود

ز نامه ازین در اظهار نامه **باب دوم در اسرار فرامین خدمات**

صاحب صوبگی خوانم بنامه صاحب کرم خاقانی ظل سبحانی از افاضت و مهربانی

شروع نمودت صاحب صوبگی جلالت و ریاست صوبه رحیم آباد از ابتدای

فصلی از اسلاسل عمده الملک کن السلطنت القاهره عمده الدولت السامره

و این خوانم ببله مکان مبارک الدین علیجان بهادر رحمت فرمودیم و

بنام حل عقد رهن و فسخ الصوبه بدست احتیاط و کسر ویم باید که حاجت

حسن سلوک کاروانی و سعادت و مردانگی را در منظور است و قوه از

وقایع آن نامرعی کندارد و از احوال سکنه آنجا بواجب خبردار باشد

که از هر نوعی در صعیف تمام واقعه نشود و محال مواسات را نوعی

ضرب نماید که سوره رعیتی را شعار خود ساخته مال و احوال را از فرار و

در استی بولبل کماستهای حاکم داران حوائج کوید و بر کس که در در

مال و احوال مردمی و بر و او را نوعی تمهید نماید که مردم دیگر

عبرت گیرند و انحرور دیدیم حقیقت را مدام متواتر عرض دست مسمومه باشد

و بعضی ز میدان و این کوه بر سال از قسم فصل و کوه و نافه و حره و بار
پیشکش مقوز می میدانند از آنها گرفته برگاه و الا ای سال و ارد و سبب مرصدا
بسات در در این و حاله و از آن در میدان و حوره و از آن و قالو کوه مان و
رعایا که عند الملك صاحب صوره و عالم مستقل خود و استه از سخن صوابید
او بیرون نروند و مسالعت او را حاشی می کجا آورند و سکو و سقامت
او را در باره خود مقور دانند و در سبک از حاله و از آن از سخن صلاح
او عدول نماید العوی الملك حاکم او را تبر و ان به رگاه و الا غرضه نماید
ناجای او دیگری از حضور بعین شود در شایسته حکم عمل نمود
نورنه **زمان برای قصای نو تپه** چون بر ذمه سمت سالون مالارم
که خلق خدا را از طریق صلالت بر راه راست دلالت نماید اما حصول
این مامول وقتی میرسد که قاضی و پیدار عالی مقدار سعادت آنادر
بر شهری و بلادی نفس فرماید که عالمانه از سر شکی پیدا نماید
صلالت بر آوردن ابواب صلاح بر روی البیان نشانند چون امحصا
سیدیه و افعال کرده در حکم سرعت شعار فصلیت دار عمار الدین محمد

عباس الدین محمد بن محمد است نابران منصب رفیع القدر قضا و مدبر کامل بدو تفویض

6

فرمودیم باید که او احی بر دست نموده در خصوص قصاص می شرعی بدو سر نمایند

و بر قصه و معاملت رویدید بحسب شرع ریف منجیل دیده و آنچه لوازم معاملت و مدار

دقیقه از وقایع آن مامور می گردید و امر شرع ریف را بتوعی انتظام دیده که

فر و از حساب از عهد آن جواب بالواب دیده و سبیل حکام و اعمال محمود نام

از خاص و عام مدبر بدو را که سر کعبت شکار را به افاضی مستقل دیده و طایفه

تو عظیم او را حکما سعی بجا آوردن خرد می و کلی قصاص می شرعی و معاملات و سینه

رجوع باشد ریت و سبب او نماید و بر کس را که از قتل خود یا بر قصاص تعیین نماید

نایب مقام او دانند و اطاعت امر و نهی بجا آورند و بر سخن او از مرطابق

شرع شریف بود و باشد کوشش سماع نمودن اخراجات نورند و در سباب

حرب الحکم عمل نمایند **زمان برای لو توال می نویسد** چون حقیقت عملداری و سحابت

و کار وانی سعادت لصاب محمد بانی لروض معلی رسید نابران ار روی محرم

حسد وانه او را بخدمت لو توالی ملیده دولت آباد تعیین فرمودیم سارالذکر را باید

که سپوه راستی را شعار خود ساخته ملو از م و مراسم آن امر لو احمی بر داحتر از

حکمی و بهره خردار بود سکته اش را در مهند امن و امان نگاه دارد و مرفع الحال بود
بدعای دوام دولت ابرسونه استقلال منسوب باشند و انجمن سوسی نماید از آثار
دزد و آنچه کرده بردارند و زمان محاله و دلاله و مکاره و حکم که زبان مردم
را برساند و خون فرستد و راه سازند دست آنها را از سبک کار و ماه سازد که
خللی در ماموس مردم کبار شود و در از زالی غل و احماس و نیز تا ممکن است کوشش

بلیغ نماید از کرانی غل و زایل مردم نقصان راه نماید و آنچه رویدد واقعه بود که

آزار واقعی در راستی بد رکاه و الا عصبیت نماید مسل متصدان مهات ایجاب کلمات

و تران و سایر متوطنان جمهورانام از حاصل و عیام بلند که کور اکم بسیار را که تو ال

مستقل و بسته معال که در آن سهر زیدید با و رجوع نمایند و از سخن صلاح سومی اله

که بر اینه موافق ضابطه و قانون با و شایسی بود با سرون نروند و متابعت

اورا کما سنی بجای آرند در سیاح حسب الحکم عمل نمود و کلفت نوزند **زمان ندو معمار**

بی نوب در سوقت قرمان سعادتشان فرجند عنوان سرفصد در بافت که

موازی سید سکره زمین مردم سحر انما که با بلنا صنف و اسود کی احوال بنده نامی قدم

که عمر مر خود را در خدمت کاری و حال سبار با خلاص و عقیدت تمام سرب

میر برده باشد هر دو سبب بر آن قدم الحدمت زیند و در آنجا ان با اهل
دندون محران با اختصاص خواهد ابرایم که مدتها با بر رفع القدم بحسب سبب
فروری اثر مخصوص بود و سبب وقت دامن سمت خود را ببلند کرد تا لو در م
ان امر لو احمی لو سید و موافقت مضر خاطر اقدس سالون تا سید مکر سینه
در سوخت که کسرت صفتی و ناتوانی و پیری بر او سبب یافته نظر بر قدم الحدمت
و اصلاح صلی او نمودن از روی عاطفت ساسا او را از خدمت معاف
دشته مسلح کلمه دام از برکت بدام پوره وطن مالوف او است در حمد و معاش
حکیم مومی الی طریق القام علی الدوام مرحمت فرمودیم که مسلح از فصل
بعضی و سال بسال صرف با یحتاج خود نمودن بدعای دوام دولت اید موبد
مواظفت مینمودند باید که حکام و عمال و متصدیان نهات و کرد و رایان و
خاکر واران حال در سبب حال حرب الختم اقدس عمل نمودن مسلح کور از محال
نخواه نمودن سفوف را بر واکد دارند و از صبح حومات و کلفیات معاف و در مرفوع
القلم سمره به چو در احم محال کما سهار او نشوند سبب خود در میان و قالو بلوان
و متصدیان و مرارغان انحال الی مالوا احمی و حقوق دلو را انما سته القدم

حواصی کونند شرح در چه فایده و مکرر گردانند و از فرموده در گذرند **زمان برای**

مستغنی بولید بن السلطنه القاهره عهد الدلت المبارکه قد و خواهش بلند مقام

عمدت الملک ستم حواصی لغايب حردانه مخصوص و بسیار بود بداند که در تالیلا حواصی

یوسف سوداگر اندر درگاه آسمان حاد سعاثره نمود که مبلغ نقد حسن اقبال

رافع مومن بدخششی بموجو حواصی و حواصی حساب برود نقد می تقریر شد بد که

بمجموع زمان فصاحتان اطلاع حاصل نموده بود از خود و طلسمه محقق معاصر

دار رسیده که حق ظاهر شود من بخدا رسیده که دوباره استمقدیر بود است

نزد دار اسماعیل در انجا فصل بود به پیشتر از الانه طرفین به اید درگاه الام

و حقیقت از روی فهمیدی عرصه است نامه که در دارالعدالت عالیه بمصر

شرعیات غرض حق کنی دار عاید کرد و مستندی بر نامه که باعث ثبوت مردم دیگر

شود در مسایب قدس تمام و استنحیب الحکم اسرف عمل مانند **زمان برای**

دیوانگری می بولید چون بدست است که حقیقت جمع و شرح صونه ملتان لغرض مقصد

و معنی نرسیده لغزین که غرض از تقصیر و سوفوفی و بددمانشی و لو ان کا

امری و دیگر نخواهد بود در سولار رسیده الا ماثل والاوان و ما نیز در لغات

دمانت و کفایت شاعر و واحد عبد الستار را از ابتدا فصل اول آملی بحسب
دلو انگری الصوبه یعنی فرمودیم که لوازم مراسم این امر لو اجی کوسید 8
از مال و اجی و سایر جهات بحال حاضرین و حاکم دارالت خرد الیون
جمع الصوبه از در واقع درستی مشخص سازد و آنچه در حق حاضرین بود
باشد داخل خزانه عامه گرداند و در حاکم دارالت حواله ملک است آنها نماید
جمع و خرج الصوبه را با حقیقت عمل دلو ان سابق بدو کاره همانا در سال دارد
و بر همان نوعی سلوک نماید که مرفع الحال و فارغ البال لوین در افزونی رعایت
و عمارت خود و سوغاتی کنند و رعایا را در کارستان حسن کامل سررغبت دیدند
جمع بیکه سال بسال در افزونی شود بسبب تنقید این مهمات و کار در آن و حال دارالت
و خود بر آن و فالو لو ان الصوبه الیه موسی الیه را و لو ان مستقل استه ان لو ان
دلو انگری لوین باشد ما در جمع نمود چری از لطر و قلم او کوسید و بنیان نداند
و آنچه سخن صلاح او که بر این موصی و دولتجویی و قانون اساسی خواهد بود برین
و سایر امور که کامیابی کا آورند در سابق حسب الحکم نمود و بحلف نوزند
زمان حال در داری نوبه چون حسب الحکم همانم طرح اقباب شاعر بحکم دادم

از بزرگم فرید ابا دین استدای فصلی سحاصل از تعری امارت و امانت
نیا به مطرف خان و در هر یک رفعت و کسفا به پادشاهان متور و نفوس
کسته نایح لب و یکم ماه خورد او الهی کسته بر من مکر رسد در سباب
زمان عالمت برسد ماید که خود برمان و قانونی مان در عابا بر سر کت بد لور
موی اله را حاکم در استقل و است در ادای مالواهی و حقوق و لو کت است
خانم لور جواب گویند و مایدیم از اخله موقوف و موسط نداشتند و انچه حاکم دار
سالی از ان محصل نموده باشد بود از وضع رسوم کتصداری کتاکت حاکم و است
ماز کرد اندید دهند در سباب قدغن و استه حسب **مستطاب** عمل نمایند **سوم**
در شرح پروانهات پروانه حاکم دار خود برمان و قانونی مان در عابا بر سر کت
رحیم ابا دین را اعلام اند چون حسب حکم جهات طاع انعام شایع خدمت
کردی بر کت بد لور از استدای فصلی سحاصل سعادت سعادت نصاب خواه محمد
محصوم متور و نفوس کسته ماید که سالی را در می کتقل و استه **سوم**
و حقوق و لورنی را سال بسال از تر ارد اقمی سالی اله جواب کتفته صحیح
فامر و استلرد اند و از سخن استقوا اب او که سرانته سوح و استقوا ابی و

موجب دولتخواهی و تقابل با پادشاهی بود و شاید سرودن ترانه و مسامحت
اورا حاشا سنجی نگاشته و از تعاملات کلی و جزوی برکنه مذکور از او

9
حرفی لوسید و نهان ندارند مسل سوی اله الم سو ۵ و ماس و

را شعار خود ساخته بواز مطلق امر لواجبی بر دانه دقیقه از وفالی

کار وانی در دولتخواهی با مرعی ملدار و در رعایا همان سلوک باید که

مرفوع الحال بود در مکرز باعث و عمارت مرام باشند که بر سال

از و نی صحی بر نه شود و آنچه تحصیل نمودن از او بودی بحرانه عامه رساله است

بایستد و زانی **باب** حسب الحکم عمل نمودن الخراف کورند بر دانه

نقطه داری نویسد سعادت و عزت لها سیر ابراهیم زوری

بر کنه محراب و را اعلام اند چون خدیف فوط داری بر کنه مذکور

طرا انداری و فصول الف اسلاسل بر همه الاوان و ماس را می

کر و موقوفه گشته باشد که انچه ارباب و حساب و سایر نعمات از بر کنه

تحصل شود روز بروز بحول و سلیم گماسته او نمودن در

کوه طری الخزانه با جفا و تمام کفایت او در زمانم تحصیل را بسط

قوت دار تو سائده ماه ماهه مد فخر عاتق اعلى ارسال
میدرستند باقی مبی تحول او حامی سرکار گاه ندارند
و خوداری بواقعی از دستند که حکایت توبه و از مال سرکار سودا
نماند و در کتاب از ارز و قوت دار چه باقی مانده باشد از عهد
من جواب ان خواهد براید در من اب قدغن تمام و بسته تحلف لودیه
پروانه کارکنی تولد خود بریان و قانونان و منقدمان برکت لور لورند
حون ز سر الیائل والاقوان مطمع السلام خواص کفار ام راجت
کارکنی برکت مد کور تعین نمودند باید که او را کالین مستعمل ان برکت
دانسته در هیچ معاملات حرومی و کلی او را واقف ساخته حری
از نظر و قلم اولوسید و بهمان ندارند از سخن صلاح کسانی او
سروان برودت سبیل سارالمه الی سوه و مانس در استی را سوار حرم
سرشته برکت مد کور از قرار واقعی کفایت دارد و بمقابل و نه مد
نک سبیه صح برکت را مشخص سازد و بطور واضح و خیر را مد
سقدار وجود بریان و قانونان دست نمود ارسال در دولتی

و نوعی سلوک نماید که آثار و دلخواهی و تقاضای دل بطور رسد و ما سانه
خود را موافق لهجه حق حضور از محفل موفقیه در مطابق صالحه و برکت

10

سرگذر ماه بانه مکتوبه باشد در جمع و خرج را در بر فصل درست نموده بفر
خانه اعلیٰ السلام از در بیاید عن تمام داشته حسب المرسوم عمل نموده

کلف نوزده *روایت سعادت اولی* کما سته خاکر دار برکت بر ام پور

با اعلام الله در مولا آمد سوا اول سعادت نمون که مبلغی بابت

رض موجب کفالت نزد دولتیان افعان طلب دارد و لو

در امور می باشد اجمال سعادت و نمرودی می نوزد و باید که بر تقدیر

وقوع الحرف و رض حاصلی رافع باشد از و بد مانند که حق کعبه دار

عالم برود و اگر نوزد نکر بود باشد معامله را مقتضای شریف

فصل و به که متعدد می نر اید و بر حال احدی راه نباید در میان
باید بخام دانند *در سعادت* سعادت لصاب خواج باقر اردی بر کت

باید را لهدیه سلام اعلام الله در مولا سح احمد امده سعادت

نمونه سح الهداد و حرم خود را به لبر رافع نام زد کرد و بعد

در سینه در میان باشد جا آورده بود الحال او میجواید که نسبت

دختر خود را بجای دیگر نماید مآید که کفایت همه را رسیده معامله را

بمقتضای شرح سرفه فصل دوم در حق میرزا جوهر قرار کرده و این معنی

دو باره مذکور شود در حساب تا کدی تمام دانند **بروانه** **بروانه** معنی **موی**

عزت انار خواج محمد معصوم سقذار مرکه سلیم لور را معلوم شد که در بول

سرخان افغان آمد اظهار نمود که قاضی آلداد ز سن زری

رافع را که بسواد خاص مرکه مذکور واقع است بر در ولتدی منفرد

شده باشد از سن را از تحت تصرف سعیدی **بروانه** **بروانه** **بروانه**

که حق مستحق رسد و همان نشود که اهم مقدمه و باره مذکور گردد

در حساب ز مال تا کدی لطله **بروانه** **بروانه** **بروانه**

سعادت و عزت نصاب قادر علی روری مرکه حلال با و را

اعلام الله چون نواری نسبت بسبب عراقی و سجاه را بسبب ترقی از طول

سرفه حاله سرفه حسب الحکم اشرف اقدس بعد اتمام **نصاب**

مفروشند تا به که بموجب تصدیق متصدیان **بروانه** **بروانه** **بروانه**

راست سیمان و روزنه سیمان جردار بوده سیمان باورهای که کلاه
و آب و از پشت نگاه دارد و نوعی ناکند نامه که سیمان رود فرجه در سوراخ
کرد و وقت محله محله استخوان است در میان ناکند تمام داشته کلف لوزنه

روانه نامی است زبده الامال والاقران ما در حاک بعد از سلام اعلام الله

عرضه هستی که نوشته بودند رسید و آنرا از ترودان سالیه خود و تبره و با سب

نمیدونم مگر در آن ان لواحق نوشته بود باعث محراب او شد الساء المدعا

و از خورجیت دعوتت نسخ خواهد نوشت باید که مدام حکومتی حقانی اخذ و موهبت

بما یستحق خواهد بود زیرا که سالیان نوروت **پروانه استانی** فدو الامال

صادق لاجلاص خواهر ما و کار را بعد از سلام خرام اعلام انوار الص او

مستوانتر رسید مضامین آن معلوم شد و آنرا در باب اسن جهت شخص صحیح

برکت لایق است عاری نمود و بعد از آن خبر آنه پس جامی انما است بر حال او باشد

اصلاح این و بگزیند اما حسب التمس او دایم آثار حواجر احمد را در ساله

شد مایه که با لفاق مشارالیه محقق و به مدینه و از سید صحیح برکنه را

از فرار واقعی شخص نمود طومار که اسن و بد سخط خود بر مان و فالو کویان

بهر خود در دست یافته بودید که بسید من خواهد بود و در باب تحصیل لغات و حال

سعی موفوره کجا آورده زرا امم محبوب مردم اعتماد می آید و در آن که حری کت
فردیات در سومات و ما یانه بسیار لغات و کلمات درین ماقبل است

حسب المطلب طور عمل نماید **روانه در معاش** منصفان مهات حال استقبال بر نه فریدان
بر اند چون موجب زمان فرزند عنوان موازی بکشد و مجا ه سکر ز من با شروع

افغان با المناصفه از هر که مدکور من ابتدای فصل اول سحر حاصل و در هر
معاش مسیحی با معارف و کفایه شرح عبدالرحیم مورخ نمودن شد مایه که حسب

اشرف اقدس از ارضی مدکور از محل سید سیمون و محل سید و کمال
والذات که فصل فصل حاصلات انرا صرف ما کجای خود نمودن می نماید

دولت روز افزون استحال نمودن باشد و لغت مالو جهات و
احرا حات به خود من الوجوه مرا حمت کمال سار الرزق مانند در کمال زمان

در آنه محدود طلب ندانند و درین باب قدس نام و است حسب **باب چهارم در نویسنده است** فدوی جان سار الرزق در بین خدمت و عا
طلب اولی سیده بموقف عرض مار با فیضان در گاه شریک جام لسی پناه

کسی سیه مرسانه فیه عالم و عالمیان سلامت فرمان عالمیان
که نیامدندین در این سال استن خزان و اسباب

12

بعضی کارخانجات هماد شده بود از سرفدم ساحت

استقبال آن شتافه تریف مضمون حکم سالون سرفزار و مسمار است

و سمانت ساعت سابقین بار برداری نمودن تا بریح لب و دو ماه زود

سلاح لب و کلبه روپنه خزان و سبب کارخانجات که طلمد ستم لوپنه به تفصیل

باید و است عملیة تحول کما سهار و تحوید این نمودن مسموح خوب خواصه در حان

از سبب کمبود در راه از حویلی بهره خبر دار بود برگاه والا سبب انقلد

سزگان سلامت خواصه مدور منصف با یکم دارد و برای ناموس خود

سوزان فریاد از صابط سرکار نگاه می دارد و سبب دولتی و سوزاه و

دلسوز درگاه معنی است امید و است که فراخور عهده و اضلاع

بسیار و از سرفزار خواهد شد افاضت دولت سرفزارق عالمیان

سند ما **عقد** کمترین سبب می با اعتقاد محمد را و سرفزار سبب است

و سبب کی علامی کجا آورده موقوف استلامی ماه سرفزار سلطانی سبب

که صفت ترویج و سونامی و کلل را چنانی گویند تا قبل ازین عرض است

نموده بود و مباح احلال رسیده و در سواد با جمعیت خود به سران مقهوران

ناحت نمودند و در کوه رسیده بود که از آنجا که در خردارند و در

به برار سوار و به نام پیشمار نگاهاشد در میدان سرتور از حد

نزد لفظ مقابل نمودیم از اطراف کشتش و کوشش بر نه ناسب به سید

که از برادران و سواران اسفندی بدست نمودم کاری بدست

مهاون رسیده و صد و سیاه نور حمی انه حکم اسم بموجب است

عکس لرض مقدس خوله رسیده و از طرف امتهواران در آنجا

کس سوار و پیاده بر خیمت چون اسام بر جان بدلت اعدا و کلمه

رفتند و بچکدی روز مانده بود که نماید اسمانی و نزد می افغان شاس

نسیم فتح و نفرت در میان تیر کمان تا حبل تا دور و روانند

بندگاری در گاه تعاقب آنها نمود مال و سپاه و سپاهان

نعمت اور و نه و مجلس از سرداران انجاء که بر یک مکانی خود

جمع بودند بدست لیکرمان اسیر و دستگیر شدند از هر دو

دره لشکر متصل کوه واقع شد صلاح دولت درین بود
که علی الصبار بکرمان در کوه و راهی از آن و کج آن سو رها
را بر نماند گرفت صبح مردم در استعدا و سواری بودند
که در بوسین راه کوه که سردار همه آنها بود از بد کرداری و
و نام سوارگی خود دید دست و حاکم کشید رها رخواستند و کوه
اند احمد آمد از سوزنی از آنجا که عمارت شایسته شایسته کمان
در رها خوانان است ملاحظه مزاج شاه دو همان نمود او را از
عازر که کن ملل امان داد و وطن نه ساعدت خارج دوم آورد
راحم مقرر ز با اسرار و سبکش و لغد و جنس دار ز نفا لوسر
بفصل علی مضمون را درم محمد قلی روانه درگاه عرس استاه نمود
نمودند شرط اشرف خواهد گذشت با بفعل محال آن مردم را
به خاتم بر لغت شرط نمود ملک معتر کسره که رعایا را دلاسا و
در استمالت نمود اما بدان سازند ستر ستر حکم اشرف
حاضر شود بران عملی به اقباب دولت و سلطنت بر طرف عالمیان

13

ما سده با **عصمت** سنده درگاه اصفوحین عبودیت و خرد و انوار

به خاک سجدهات نورانی ساحه بوقف عرض حجابان درگاه ملک استیاه

مرماه طل او در سانه قبله عالم نیست سنده جان در راه بنواش حردانه

سرفراز کن بخدمت صوبه او وطن رحمت فرمود بودم نوع طوح طای نابل و

تضع مراصل نمود تاریخ و دوازدهم شهر و اصل قلم با او وطن

شد انسا الدتالی به نوعی که امر شد حلفی به زمان مبارک نصحت

کرد در تقدیم رسانیدن بعضی بهات امر فرمود بودم تا مکن بهدور

است به جان کوسید که موار حکم افدست کل و در خط او ایستاد

روید به حقیقت را روز بروز عرض است نماید واجب بود عرض رسانید

افراز دولت و عظمت بر مفارق عالمیان مانند با **عصمت** سنده

برید معتمد و معتمد شر الط ادا ب زمین بوسی و کوریش کا ادر که گفت

باز ما و کفان درگاه عرض استیاه سکنده راه سلیمان بر سر بندون

فردار اشکوه حشمت حر و منزلت خلد المملکه سنده سنده

که بود و در زمان عالیشان فرخنده عنوان و به شرف حلاله سنده

بادشاہانہ و بہ العام سب عاقبتی دلیل نسان کہ اسجدوی را بنوازش
تمام سرفراز فرمود و تو دنہ قدم از سر ساحتہ بہ استقبال ان سمانہ
بیشتر مضمون سالون و علم حیا منقطع اطلاع یافت بر فرق نہاد و صحت
نایز را بحاکم سجدات نورانی کرد و اندر خلعت خاصہ را در بر کرد و وال
کام سب خوش حرام و کجوانہ احدہ لوارد سلیمات را سفید کرد و ساندہ
سودا خرد مہبات ان سندر تا اخصر از فلک الافلاک رسیدہ پس
ان عطرہ عظمی بلبام زمان سان بوان کرد و ائمہ علم مقدس
در سجدہ بوانہ محمد علی بد بخت ترست و رعایا کرد و عنایہ
نای خالص الحاص لوبہ قدر دولت راند اسرہ سراز قبلہ افعال
ناقصہ بہ تخریب بعضی ما و دلجو اتان در ولایت غری سورشین
بہم سہانتہ خود را در مانعی قرار دادہ اگر افواج فارس بر سر او
بعین اسیرانہ عتق سب اورا منہدم کرد و اسیر و سکر نمودہ
بمانہ سسر خلافت نفر آورد نہ خون عیال و اطفال و سار سباب
دندان او در خطہ قابل سبت بد بخارقتہ فرزند ان اورا سباب

14

دسکیر نمود و همراه مردم محترم روانه درگاه والا سازد و او را
مال و اسباب او در آنجا بپوشد و در قیام آنجا در کماله سر لقمه ضبط
نمود و عرض است نماید قبله عالم **مستجاب** حکم اندیشی بطریق
الغیاث روانه کامل کرده و فرزندان و معارفان او در عین استعداد بر آمد
بودند که تنه رسیدن فرزندان آن روز **مستجاب** استحضار
که از آنجا از خانه او بیرون آمدند و بود است اقامت و حکم از فرود آمدن
مصحوب خواهم احمد که برادر حقیقی این فرد است با جمعیت با تعداد
روانه درگاه معلی نمود امیدوار است که بسبب **مستجاب** استحضار
اسمان و ستران او را طومار نمود و متعاقب روانه درگاه گلشنی سناه
خواند نمود و احب لوص رسانند افسان دولت و مقام با سینه
و مانند **با عصب** که در سن رسیدن با اخلاص مظهر زین خدی است
طلب ادب و انکسار بوسید موقوف عرض نزد کائنات **مستجاب** استحضار
حقیقی و کتب حقیقی رساند که زمان عایش در باب شکر و
آداب مواسات نواحی احمد ابا و دانستن در حال دربار

حاکم داران از مجال متمدان نبایم این کمترین مردمان صادر شده بود
همان روز که برون اطلاع مضمون سالون حکم جهان مطاع سرفزار است
با جمع خود بعضی منصب داران کوکلی که همراه سزای تعسفات بودند لوح
کرد در موضع معظم پور که از احمد باد سف کرده مفاصل است دیره
روز و نیک سبب دولت لایزال شایسته ای کرد بر سر و تات سله
که کمانه آن حاکم داران نوشته بودند که سبب است که مردم
با لواهی نمیدهند به متمدنی نگاه میدارند تا حجت نمود چون متمدان خبر
اندن سزای سبب سبب منصب داران این لواهی صحیح شد در فصل
در آمدن سزای راه شکر رفت چون این خبر به سزای رسید اصلاح دولت
خوانان سلوی فصل دیره نمود تبر داران را از طرف طلب دانستند
که کفیل بریدن مقید سوزن اگر چه مقهوران گونه اند پس در میان فصل
از لغت و تیر اندازی بقصر نزدند اما چون لشکران از چهار طرف
مجازه کرده بودند عاخر شده از فصل بر آمدند حد عظیم واقع شد
از مردم سادات و افغان در احوال و سواران بعضی منصب داران

15

ر

کویلی یک صد و سی و پنج سال حکم اسم با اسم ما و دست علیله لوزن شرف
م خواهد رسید به رحمت خداوند رسیده و مقهور این بی تدبیر نزدیک
الفلس علف تر و نقد شنبه و بجم و اصل شده در کوه بهجور
رانا حکایت نامزد خون سینه الحجامه لی با به کوه نماند کس مسل حکم گویند
و منتهی به جان و دیدند علی الصالح منب و رطبه بر سردیات آن مهور
دو دیده آن حجامه هم اتفاق رون در میان موضع حکم لورده و دره حلال و قلم
در میان حاکم واقع است با عیال و اطفال خود یکی شده بودند لیران
از هر چهار طرف قتل رفته و کشتن کوشش عمرته نهان نمودند عا
سواران سالک شده در آن و به در اعدا نه خند از آتشند در همه راه
دادند بعد از آن زن بم آنها را برید و سگرتنود مال مواسی در صراط
کرد حواله کماستهای خاکرواران خست و پیشتر دادن آتش
ان دیده را نیز با بناسپرده که از محصول رساک خاطر خود را جمع و ما
قبل عالم عالمان کشت شوخی و تفریدی ابمردم در سبک اطرین کشته
است الحال تروی کس است خان تبه و با و بر شوخه به نام مردم اس

این نواحی گرسن شد و سوره عیسی را شکر گرفته بی طلبی نخل داعی را به
 خاک و در آن میدان غنای حقیقی را نرسیده های درگاه به عرض مقدس
 خوانند رسانند افسان دولت و اقبال بر سفار و عادلان مانند با
عزیدت سده فدوی سکنه در شرایط سجدهات و سلیمان علامی کجا بود
 برسانند که قبله من و مناسلامت فرمان عالمی که به نام کمرین علامی
 در باب انعام قلعه را چو صا در شهر بود به شرف مضمون سالیون مفر
 سوره نوره از بودیه در میان ساعت مردم را بخت آوردن معارف و
 در مصالح از سکنی حونه و غیره حاجت تعیین نمود المسالده کما مملکت
 در سرانجام عمارت قلعه مذکور تقصیر نخواهد کرد چون درین نواحی سکنی
 حوب و حاکم دست پیدا میشوند و لو انسان امر فرمانیده خد نفوسش تراش
 حاکم دست از حضور لعین سوز که کار موکل نشود و اصل بود و لوض
 رسانند افسان دولت و اقبال مانند با **عزیدت** سده کمرین
 سنا ذریع بوقت عرض استادی های مایه سر بر خلافت مهر مرسانه که
 حکم حاکم مطاع رفعا کساع نام این فدوی صا دیکنه لوی که مالید

سوار برادری خود به جهت مهم قدم بر سر راه باقرخان لعین سازد
که برادری در مهم خاقان و مانند همه عالم مستحق است بحکم ابروف
بایضا الفار سوار برادران خود و جوانان مردانه حد نمودن باست و براق تاره
همراه خان ملور واد نامکن باشد در خدمت خان شاهی بقصر خواهد
در برنگر احمد با که عهد از صوبه ملتان است در کمر بند مقرر است در
وجه مایه آن حاتم خواه نمودن از انکار حرمی متواتر با آنها رسیدند
تا ظاهر جمع شد در خدمت مرجوع خود سرگرم بودند و احوال
بعضی رسانید اقباب دولت و اقباب لایزال **عصمت** تر خواه
حسفی محمد مقیم به عرض ملازمان نواب سبط معنی القاب و اقباب و احوال
نپاه قبله گاهی مرسانند که بهج اثر از تشریف آوردن نواب خداوند
در مسجد و کسند خدا ان خوشگوار بود و آن که بسج است شاید چون
شوق بسج و پیکر از حد متجاوز است به هر جا که امر عالی شود و از
سرفدم ساخته به ملازمش تا فقه برادران دولت حصول فایده نور
سعادت اندوز دگر از کرد و در منظر حکم است زبانه چه عرض نماید

عرض نماید دولت بر منقار و آخر خواهان ممدود *الحمد لله* سینه
که زین اراکم شرایط بندگی و انحصار هر یک با آوردن موقوف عرضندگان
نوایب سلطان ملک صاحب خورشید بر کاب خداوندی قید کاسر مسانه
که بود و پروانه عظام هم نام کیمتین غلامان صادر شد بود موجب دربار
و نظارت در روز و در باب فرستادن خزانة رنات
امروزند بود صاحب بن *سید* زری که تحصیل کرده بود
که *سید* منصور اخوی قاسم علی ارسال شده ام امبدله
سلامت رسید به کلان و حضور امر خوانند فرمود که زر رود
تحويل خزانة سرکار نمود اخوی بدو را رحمت نماید که اثر
نهایت موقوف داده بود او است و سینه ماملین
است در انعام محصل لغیر خوانند که در ان الله تعالی درین
زردگی نیکوئی را بسابق نمود خزانة ارسال خواهد داشت
که *سید* عرض نماید حداد پندیده دولت و سبب فرادیت با
که *سید* مذکور *سید* خراشیدش عبدالقادر به درون خدام

۱۶

الحمد لله

عالمی تمام عقیدہ عالمی رساند کہ سب روز در دوزخ دولت و در آوردن
و ظهور فوجات لونا لونا از درگاه قادری چون مسالمت نماید
چون مسیحت از خلوس عقیده و احلامی شمس و اجساد
میانند که به شرف احباب مقودنی باشد چون عرض
اظهار بندگی است بر و آید منصف کردید دولت و اقبال در
ترقی و ترقی با **عصمت** کلمتین خیر اندلس علاء الدین بعد از تقدیم بر
عمو دین و شرائط بندگی به عرض نوایستگار **سید** قسری
سید الدین رساند که حقیقت رساندن سهر دان اس لور
و بدست آوردن تند نماند و مویشتی آنها فصل ازین
مورد خدای بود به سماع عالی رسید باشد الحال عریضت استقبال
مستردان ریدی اب در شش دارد که آن مردم سرش رو برداشته
از صاحب من سلامت جماع بندگی و خد توپ که سحره نین لعین
لور و تا حال نرسیده بکلی از زندگانی حضور امر فرمائید که سر در لور
نزد ملک کلمتین رساند پاره ماروت و شمس نر عباسی شود که

عناستند که به استعدا و نام بر سر آن مردم تا جنب نماید
زمانه و در حال حاضر نام **عقد است** کمتر از عقدت شکار

18

عقد است که بعد از ادای وظایف مذکور بنا بر بدرون

عقد مذکور که از قبیل حساب قبده کاهی استظهاری میسازد

که نواب من است بر ضمیر من و اصرار است که نسبت مذکور احراز

ان فقره ای است که نواب عفران بنا به بهر جهت و قدر

بهر گاهی در گذشته به حازه را در کی السان لقا حرمی نماید و احراز

و عقدت که فقره به آن ملازمان نواب دارد و خود بهتر مدانه است

نواب قدردان در باره این تا مراد از هر چه نوب زیاده

باز آن است بیابان کند است مذکور خود به عنایت آن

صاحب موقوفه بنی زاده بار بکلا رست خدمت نواب

قبله کاهی فرستاده شد حیوانات کار طلب و قابل خدمت اند

از جمله و این است که در سبک بنده با سرفراز فرمود در ترسب آنها

توجه عالی مدول و از مذکور باعث سرفرازی این حازه را خواهد شد

زبان هر صفت نماید ظل دولت ممد و دبار **عرض است** سز حقیقی

رحم صدیقی بوقت عرض نواب سلطان سلطانی قندهاری قندهاری

که بوصول بروانه عظام که بنام کمترین صبا در سلسله بود بپسرفت

مضمون آن سفر و سفر از راه دید اند خدمت در غایت دین باب

نخایب و سفاک میر و رئیس علی مرقوم فرمود بود نه حسب حکم اعلی

الحکم مرطلب و مقصد مبرسار آمد بود و در سرانجام آنجا بجان بوسید

خدمتی که از دست سز آمد خود را معاف زشته غنا که مرطلب

زبانی بجهت فالعز النور اظهار خوانند کرد را میدوار است که

بهمن دستور خدمتی و کاری که در سجود بود باشد نیز خود

را به شرف ایام آن سفر از زمانید که سعادت دارین در است

در تقدیم آن سرالطی اخلاص کجا آوردن شود ز ما که هر خواهی طلبم ممد و دبار

عرض است کمترین سز خیر خوانان مار د خان لجه از عمو و دین

تا زندی که و طیف نده با و عقیدت شاعر است در عرض نواب

نواب سلطان شکر رکاب خداوندی مدظل مبرسار که پرواز

که روانه در احب التوسطم که بنام این کمترین شرف درود یافته بود
مضمون آن مغرور دیده و در باب تحقیق نمودن حلق و عا
مردم حواصم علی بن عولانا محمد غرا د ایما بر فیه بود حسب الحکم

مستقر حوار ز طلس باعث نزاع ان عربان از روی
راستی استنساخ نمود در سباب محصره مبرقاصی و در سبط امانی
که این ایامی انقوا حی درست کرده ملاءت ز ستاره
بیطر عالی بنویسب خواهد در آمد زمانه حوض نماید طل و لیل

وقف محدود مال **عده است** کمترین خزاندهای عبدالکریم بعد
از تقدیم مراسم بندگی و سازشندی موقوف عرض ملاءت
نواب سطات معالی الفاب خداوندی قبله گاهی سلمه الله تعالی
مرسانه که نواب قدردان مستلا که سبهار خان رود سله را
بنام و مهربانی صاحب آمد و در نمود نگاه درسته لوجو ملر و باب
او الهام نمود نا حال مهم سازی او شده نیبران رب

تمام به حال او راه یافته دیگر تا نیاید به ملازم من کرامی این امیدوار
است که از روی کرم به دولتیان حکم شود که مهم سازند
و احوال سرداری او نمود به عنایت همراه من نماید که حوال مرد
و کار آمدنی است در سایر کسوف از یکنه من است نه با همه
عرض نماید ظل عالی دوام با **عصمت** بنده عبد الرحمن لوازم نمود
و سلامت نبی کجا آورد بوقف عرض شد بجان نوازش
القاب شهر کباب خداوندی قبله گاهی مسانه که نوازش
معامله این نواهی به برکت توحید و اقبال آن قبله گاهی رحمت که نماید
و شاید صورت انعام گرفت در اینجا کاری و خدای خاند که نوازش
آن توقف باید کرد شوق سرف ملاکت که خلاصه مطلب می باید از آن
ماز که آن خوشحوا با جمعیت خاطر از هم ارزد و میدان محبت کرس
را در ظلمت سحران اسکندر وار سمد و شس خزان که استوار دوم
بحوالی را حصر سال بهره مند صورت و معنی کرد اند این بار مند در بی

سازمند درین که محمود در کمال سرب فرو در میان سماکان دل در اموت

نیرت از آنجا در همه حال میایل آن سر مایه فصل و کمال را مضمح نظر

عوض حاله نینان بساط فصل لیاط و بسته طلکم محمود و بار **مکتوب بخدمت** 20

لوا بکسب کسب کسب خدای کفانی مرسانه که خند تفصل در صورت سینه نماید

بشرح عمل التماس مدارد امیدوار است که به جواب مایه جواب

برو که بران عیان بود اول عوض میرسانه که صاحب من است سینه خود

که از انجمنی کرم به خدمت فو که داری سر و از فرموده اند الاله لیا

همی آلا مکان و خدمت و جان و بسیاری لغیر نخواهد کرد چون علوفه

سینه به صاحب است و دعاء کسب همراه دارد از غنای و مهر با

صاحب قدر دان امیدوار است دیگر قبل من است چون اگر دهمات

این بر تمام معاشش و روز طلب و قلم نام و حکم دارند بر خند

صفت سامان با بروداری موافق و دولت خواهی باشد همچون طو حوا

بشدت ز بالا هر عصر نماید **مکتوب بخدمت نواب** ملازمان اقبال شاه

عظمت و رفت در نگاه محکم اعضا دی استغاری می جان

همواره در حفظ و حمایت امر و معال لوف و هم دولت است
باشند بعد از تمهید قواعد اخلاص دارند و مند است ملکوت رایی
مهر انجلی می گرداند که مدتی است که ایضاً حصصی خود را بدو حکم عانت
نامر نامی و صحیفه رومی با دلفرموده موالتوان بر عیش و عشرت امری
و مگر نخواهد بود که کسی عاظم را مرعی دسته احسان این محکم مسکن
را نماند که باعث از دیا و رابطه اخلاص در این خواهد بود ملاذ
محباب است چون کسب سیه عقالی آگاه شمس عبدالرزاق
مخلص البان است در بولاباره زمین به صغیر مدد عاظم شکل موحس
فرمان عالی آن از بولاباره در بولاباره خدای عالم است در
تجواه یافته به دکلا و امر خدای عالم که تمام منصفان آن بولاباره
ببند که اراضی مدکور را بر حاکم کسب سیه مومی اند خواهد نمود
لبنه صرف و الذارنه در عاظم او را بر خود واحیات دانند
شارالہ رضامند بود اظهار کرد که اری نماید که باعث انفسان
مخلص منحصص خواهد بود زبانه نصد لوف دید ایام دولت در روز

بر دانه

روافون باک **ملکوت** اله تعالی ذات عالی مفکرت مخلص ملا و

21

استظهار ری خاتون همورا از غلبات دوران نامون و مصون

و **کامیاب** و از **نور** و **نور** لغد از تمهد قواعد احصام و

ارزونگی انما را می بجز افراد الراحون در باب الحرام و

رعایک عا **طریق** مسیح عهد الرزاق در باب سموده ن زمین مدد

معانی **محل** ملک مرقوم قسم کردین **لوی** شرف سعادت خود داد

در **طریق** مسیح راه مدکور بود به خان و دل کوشید **حکیم**

در صفحه اسان واضح به ضمیر منر خورد **سید** نظر خود ایدر دید **طریق**

نکته ای که در **طریق** مسیحی که درین حدود بود **شاه** بی لطفیت **طریق**

که **کامیاب** این **طریق** مسیحی دارند که **ناسر** لطف اخلاص به **لقد** یک **طریق**

محل دولت مسوط با **ملکوت** **کامیاب** ملا زمان **لوات**

و اما **طریق** مسیحی **طریق** مسیحی **طریق** مسیحی **طریق** مسیحی

و **طریق** مسیحی **طریق** مسیحی **طریق** مسیحی **طریق** مسیحی

از **طریق** مسیحی **طریق** مسیحی **طریق** مسیحی **طریق** مسیحی

عناست نام که ای محضر خود را با او در و به تقدیم بعضی
مهمات نامور فرموده بودند سعادت دارم خود داشته
المقتدر در آن امر کوشید صورت سرانجام خود
خانم حقیقت از عوالم سماوات کمال معلوم خوانند فرموده منصف
است که به هر چه اشارت شود با ابرار
سراطی اخلاص را کجا آورد و مخلصان
خواهد اسرف به حسب تقدیر از سر کار
نوازش ظاهر او در خدمت امنی حق بر نبات
مقرر فرموده بودید مسأله از انکاره و قوت
کاروانی اول بود و در دولت خواست
بنوعی که جمع بر نبات و به بدیه و ارس
از فرار واقعی در دست ساخته و
کرده طومار به سطح خود در میان و قانون
درست نمود مرخص او خدمت دولت خواری

سندید کرده اما مندرجاً خوب نیافت که مقصد آن
سرکار خدمت اورا بر باد و آن نوعی دیگر خاطر
22
نشان خمر و زمان ~~کتاب~~ نموده اورا در موض
عذاب انداخته اند ~~یعنی~~ به غایت از حساب
و انصاف و وز سبست که نواب صاحب در
مجلس ~~بسیار~~ سخن اعتراف فرموده اند و او را ~~حاج~~
آوردند آن نواب قبلاً عالم این ~~مست~~ این
مجلس از مدت بسیار بر احوال او واقف است
که در دماغ او دولت خواسته او هیچ شک مانند
سندید مقصد آن سرکار از ناراستی خود ~~مخبر~~
که از آن سخن مردم باورین و دیانت در خدمت
کتاب ~~بسیار~~ این باشد امید که بفرستد خود
که بقیه معالجه و رسید انصاف و مانند
که آن مردم از سومی حاسدان صالح نشود

از من قسیر مردم درین وقت قحط الحال است

بس در بدست می آید مصریه و دست طاهر خواهی

سرفکار بدین دو کلمه مقصد لایق و قیامت کبریا می

کردید و کرمه خاطر عالی سر کجاست از خان فرمائید

استاد دولت و سادگان در ترازید بنا **مکتوب عالی**

همواره لغت مشرب و اندک سر کشید چون

در دولت مطرف و مشهور باشد لغت در

دعوت محالطت امانت مرفوع رای کشورت بحرب

افزای می کرد و اندک صحیفه کرامی به صلوات

که بنام محضر تحقیقی شد بود به بود دان خوری

و خوشحالی رویداد و واکند در باب گذرانند

عرضه است به رکاهه آسمان چاه را با رانده بود

نبارج لب و نیم شهر محرم الحرام در ساعت بسک

مجسی الملک نواب قلی خان در غسل خانه بگذرانند

کبر رانند تمام مضمون که آن بر سامع احلال عمل رسیده
 بسیار خوشنما شده و جواب این نیز به حسب مدعا
 صادر شد و موجب عمل نماید و غایت است
 و در باره ایشان بخواهیم بپایان رسانیم از آن است
 مدام متواتر حقایق این صوبه را بر کاه و الا مورد دارند
 حکایت در ملکوت نامر متعلق آن و بار می باشد و مخلص صمیمی
 در خدمت خود دست خدمتی که درین حدود بود با کفایت
 بر سارت فرمائید که در ادای آن مراسم تا ممکن است تقصیر
 نمیکند و خواهی کرد و باقی نسبت خان والا از عرض بر خود دار
 مرزا مہر ظم معز کم خواهد شد به تکرار حاصل نمود و در حساب
 دولت روز افزون با **مکتوب می نویسد** اله تعالی و ات
 عالی بنفایت ملا و مان اقبال در احلال نیاپه سولت و امانت سقا
 میمان ملا ذی مراد حورا از آنکه سایه مقرون و اثر کثرت
 بصون و مامون در شسته کاماب دارین کرد اما به ورود دعا
 نام

که بعد از دست محض خود را با او زده بود و معجزه دیدی

لغو و داکو در باب گذشتن فقر و انجمنات خواهم با بود

رقم زده کله عطف و سگ زده شده بود ملا و سهراب حضرت

نارستی وی و ماستی و بداند لیس کوه اندلس

تاگی بیان نماید که مبلغ زر مال سرباز و حاکم محال برکات

و حد از سومات متصرف کاغذ نامه به بیاسم در دست

حکم برای پیشین و بعضی بهین شده بود از بدیداری

بسیح کوه و دلیل خلاصی نه دست عون خاطر مبارک و مانع

از همه عجز است بفرموده البان این محضر را انجمنی نماید و خود

همه فقرات از سر دادن و زر زین من کل الولا

دسته روانه سلاومت را می **ه** به فرمان توان از حال

گذشتن حوا از حرم کس توان ندانن همان بحال

طفل این است طلقه سفقت اند بعد ازین بر خدمتی

این حدود و نوبت به اشاره ان رس من کرد و نامه

زما و چه اظهار نماید **ملوک کائنات** دست محبان شاه لایق است

24

عطف و سکاهی همواره خوش وقت بود بر مخلصان سلامت

باشند که از اظهار سبب و حلال و بر روز و مندی شهود و ضمیر نیر

عالی مکر و نماند که دست بدید و عهد عهد بر آید که حساب نامی را می باد

لغو نمود اندرین صورت حران بود که باعث عدم است

کلیه باشد از زبانی بعضی مردم اطلاع یافت که در صحابه

بسیار است حکایتی که بر آن نبوده و کسی شنود و خبر

سازنده آنه و خاطر مبارک را می موجب ازین مخلص تعبیر

زدانید حال که از انامل قدرت این رقم بر صحیفه حاصل این

حقیر است پس و مشرک این صورت مطلقا به خاطر تا زما اثره رسید

عجب که خدام ایشان احسن سخنان را بر این بسته

مخلص خواهد بود در موسم عتاب تحویر لبان فرموده اند سبها

لا یعنی را حواله ضمیر بان اسان نموده ام خانه خود اوصاف

فرمایند و بعد از آن رقم فراموشی را بر صفحه حوال محبان

تثانیاً در ساله صدق و به ایام کفایم با **مکتوب کاتب** هست

به امداد است ابرو و منعمان سمول عاظم شایسته لوف

بدولت و حمت مستی است با بند بعد از اظهار مراد اخلاص هر که

سوه خرفخوانان است مشهور و رایجی مبر اخلاصی می گویند

که خون رگه زخم لاله از اسدای فصلولف به حکم این محضر تحول

بافت در سولاسا و طب سید محمد را به خدمت است

انگاز شده است در دست کرامی خواهد رسید

که این مرکز را از مجال لعلقه حاکم سرکار عالی در دست و اطلاع امر

خوانند و خود که در هر باب که ساد است باید بدور رجوع نماید

رعایت او را به واسطه نوعی توجه خوانند و نمود که معاینات

برگشته از وزارت واقعی به حد و شرط او در این باب است

خواهد بود خدمتی که در این حدود و لوف است

سرف انبار ان در رانی دارند که شرط اخلاص مقدم است

ز نامه صدق و به ایام کفایم با **مکتوب کاتب** مستقیم

مسئله مکرره که اسم معلوم است از سن فرزند آن خود که در آن وقت مری
و عبودیت فرزند آن در طالع نمود قبول فرزند را حوال بحر است
و خرابی آن و اگر مطلوب است که در نقطه و اما آن حضرت سجانی
لوی بر سر فرزند آن تا در گاه است اما موضوع الله مدلی
است که خط آن مسقط رسید خاطر آن است موافق آن
محرک طالع سققت الله سوخته احوال خراب خود را نوسان
بمانند که از نوم خان از آن است فعل ازین حردی خرمی به محبوب
بمادی و لا در خان و سنه لود لقصن که رسید با بعضی
سوغات آن را که آن ملک متعاقب به خدمت ارسال خواهد
و است شوق سرفش مای بوسم آن محدود از حد افزون است
از درگاه سبب سستی می باشد که عقوبت بوجه
حسن میراد و در باب سوند فرزند نور الله چه نولسید که آن
والد خود کند خواهد بود بهر حال سعی نمود نسبت او را صورت دهند
که موجب محبت خاطر است ز با به عرصه نماید ظل سفید محدود با

عهد است کمترین ندیکان عبد الرحمان بعد از عرض ساری به
خدمت ملا زمان محمدوی امتحاری قبلگامی مرسانه کسوف
ارزومندی به سرف اور است با لوس این صداوندی
مربته الیت که به قلم مقطوع اللسان مشرد ان جوان نمود
وسب و روز از درگاه محب الدعوات استدعانی نماید پس
که متضمن احوال حصول این مرام باشد بوجه حسن روی
نماید توقع از کرم اخلاص حمد است که تا مقام سرف
این کمترین فرزند ان راه عنایت نامر کر اجمعی باد اوردند
و خدمتی که درین حدود بود باشد از قوت انجا ان تباد
ارند که سعادت دارن خود داشته باشند
بعضی سوغات این دیار قتل ازین معصوب باز کار به
تفصل علیحد رسال درسته ز پایه عرض نماید
مکتوب جانن برادر برادر ار حمد جان سوچه سعادت
بار اقبال انار خواص باد کار از عمر خود بر خور و بار باشند

باشند بعد از دعوات فراوان و آسمان گویا مابعد معلوم
 ان برادر بر رویه باشند مدتی است که خطی از کتبت ان
 نرسیده است که برای دهر است و در او دان دارند از این
 سراط می رسد طایفه برای خرد خرد فرستاده شد مابعد که خطی
 در حوالین حوالین بود و با بعضی ارسال مکاتبات کرده و نوشته
 که سبب اطاعت خاطر محبت باشد و در من بعد ان حسن لغافل در
 فرمان نامه و پیام نه سازند که در حصول مکاتبات تدبیر در
 معنی ملاقات روحانی است و بعضی سوغات ان دیار برای
 ان برادر چون متعاقب منسوب زمانه منسوب **مکاتبات**
برادر در عطف نامه ملا دی اخوی مد ظله همواره مقصی
 المرام لوجه است باشند بعد از اظهار شوق دارند و مندی دیدار
 و نظر انور خود در **ان** به همت موالتو حوادث و قانع
 از دولت ملاذمت دوری و همجوری رویدان اما خدا نگاه
 است که خان دولت همیشه در خدمت ان اعوی می باشد و

از درگاه رب العزت امیدوار است که عفو و رحمت

از مناسبت بر هر دو صورت ملاقات حرکت بد که از غم و الم حدی

رئای نماید نوع که از مضمون ما در این شرف حضور نماید و تمام

خوشدل و شاد و مفرحون باشد ز عالم این چهار تن نمودن

ترک ادب است ظلم ممد و وبال **مکتوب زرین** فرزند محمد سرور

سوره حدیقه مراد قرن العین محمد حسین جمال الهدی عمده و عا

مردجات و ترقی درجات مطالع نماید احوال اسبیه و دیگر است

و خیر آن حرکت که مطلوب است که لصب و عافیت بود

دیگر حقیقت روزگار اسباب است نوع است عبد الفیض است به اندک

ما بانه نفاعت نمود به واسطه قرب حواری در کارها بخواهد

نوازشند حکم بر او دوام در دست نمود شود و بر کار خود

در باب بدست آمد حرجی برای شما خیر است تا خاطر خود را

جمع دارند و در خواندن و نوشتن سعی بلیغ نماید و اوقات

خود را به لغو و لغت نه گذارند که وقف یاد کردن سر و ادب

برو ادب بهن است **ع** عامل مسکن نه وقت ماری است **ب** بام

حکومتی احوال خود را می نویسد که باعث اطاعت خاطر گردد

نام و نوید **مکتوب حکیمت** بحیثیت همسیره پسران که اسم **217**

معلوم است از بهاس آرام و عاقر او ان مطالعه نمود و خاطر

مخوابان **مکتوب** ملاقات بهج سمات خود دانند احوال اسجد بود

میرم **مکتوب** المعهود و بیخ نبود و کدر است و خرسامتی آن همیشه

می باید امید که بهج سلامت می باشند مدتی است که نام محرخرس

سلامتی آن همسیره نرسید نام بران خاطر نرود می باشد

طرف مردانی است گفت اند ما او را ک ملاقات بهج سمات می کنند

حکومتی احوال خود را می نویسد که باعث آرام خاطر

گردد **مکتوب** بجای **مکتوب** ملاقات محبت و مودت ناپه نعت

بمخزن **مکتوب** حوا **مکتوب** دل سواره برسد عزت و رارت

مسلن لوبه کاساب باشند بعد از رفع دعوات محالط ابیات

سهو و رای عقدت می اند چون **مکتوب** که مصنف است

دیوالمی به وجود فالق الحود رسی در صیت از فر در صورت
خوشحالی کام رودان الحمد لله ان دیار از لیس حوادث
روزگار و رسای عدل و حسن السان در مقام امن دامن
رفع الحال خواهد بود و رسا و بیکانه از دولت ان کماله الحاق
بهره مند کردید مبارک دهمین با مترصد از مکاره ^{اللهم}
نسبت حتی و خصوصیت قدیم را مرعی داشته محضر خردخوا
کاهی به عنایت نام گرامی باد و نشاء و سفر نمودند فرجوعی له
حد و دیون باشد به اشکرت ان رس من کرد اند زمانه هم
نصد نموده ایام عشرت روز افزون **با مکتوبی نزد دولت محسوب**
سپاه سعادت و رحمت و سرگاه ^{مجتبایان} ملاوی ^{سبح} چو سوار
خوشتر و فدا و کام باشند درین ایام فرح انعام مکتوبه
شده که در خانه السان فرزند نرسید و ساعت ^{بلا لونی} تولد
حقانک سندن خرمیج اشرف ان خوشحالی و فایز ع التاب
رویداد که لبرج نماید الهی ان نبال دولت کجا و بر ^{اللهم}

از هر حوادث و در آن در امان داشته و در ساله است
خود بر خود دارد و سرگذارد و با و جمع خر خوانند و در روز یک
بارت و فرخنده باد **الهی تاجان** را اب و یک است **فدک را**
سرگشته **یک است** شمع و ابرسم از حجب حوا **از هر عمر شش**
روز **در روز** و دولت و شادمانی روز افزون **با** **ملک زوب**
از هر **در** استون صفات **شعب و فصل** پناه ملا و میان **شعب حورا**
من جمیع بهریت زمان محفوظ داشته **مانند** شاه دمانی و بر **مقصود**
صوری و **معمود** می **دارد** و بعد از تمه قواعد احصا **دارد** و **درد**
دندان رای **دک** اند خدا **اکاه** است که با **سما** خر **فرض** اثر
که **خدا** می **نم** خورد **داری** **سبح** محمد **حاک** خوش **حالی** و **بجست**
سواد **الهی** **مبارک** **سواد** **درد** **دما** و **لغضی** **سوغات** **عروس** **ساز**
دو **ک** **است** **چی** **طلا** **با** **س** **ر** **م** **د** **حکمت** **عروس** **و** **ص** **ح** **الهی** **بر**
بر **خورد** **دار** **د** **ک** **م** **ب** **ص** **ح** **ب** **اع** **مادی** **مبارک** **قدم** **فر** **س** **م** **ش**
ب **ط** **ال** **ن** **ف** **ات** **م** **بول** **فر** **ماند** **و** **اس** **م** **ح** **ل** **ص** **را** **از** **م** **ع** **ق** **د** **خ** **را** **ت** **د** **ل**

خود داشته به ما می آید و آورند و سر لونه حد می که درین حد و دود

باشد است و است زمانه که شتر الطیخ اخلاص بقیم رسد است

دشادمانی در تراید با **مکتوب دست** حد ام ددی الابر حرام

عطوفت نیاه مکه گاه عمران و خولش سوارزه در حفظ و امان

نوفه سلا باشند بعد از انکاف دعوات نماز و سوره

رای مهادخلای مبلر دانه که خون سبز از اما واحد اول

داخله صربان سایه عالی دارد و مهر با السیان در پایه این

نامردان از هر نوک به زمان از ان سینه است در شرح

اید خود ستر می دانه که در حسب و نسب یکدیگر احادیث نمودند

فرندی عصر که در علم و ادب بهره تمام حاصل آری که او را

در علمای خود و سرور از فرماید که باعث سر بلندی و رفاه است

کترین در میان خون و عمران خواهد شد

که انعام سبز در همه عالی قبول شود **س** که قبول

زمی طرد و سرف زمان حد عصر نماید **مکتوب بل** معلوم

معلوم آن اهل خانه دوست یقیناً مولد در دم بجز محرم اسرار
این سفر خانوار محبوب القلوب مطلوب المرغوب بود باشد
از آن روز زهد از تو جدا شد لکن خدا آگاه است که قرار
و ایام عمری با یکی از اول بدرقه شایسته قرارند ایم و از حساب مادی
تو که در مسافرتیم و وصال ترا از خدای عزوجل می طلبیم که غم
سیر کرد و در سن ایام از خدای احوال تو صاحب
تو که در مسافرتیم و وصال ترا از خدای عزوجل می طلبیم که غم
می بود باشند که آرام جان کرد و در میوه لایحوی حرجی به محبوب
اعتمادی و لا در جان فرستاده خواهد رسید سامان مردمان
خانم نیز در اوقات که در اسد خاطر خود را به هم و حوه جمع دارند
آن اندک از نصف ربات فرزندی اقبال در سن ایام نزد علی
بان حدیثی شود حجاب دوری مریع و منقطع خواهد شد
والله بعد از دو سه ماه شمار از خود خواهم طلبید که نام خدا
در حال تک جان بودن در غم است تا در میان

29

نخستین زکات صحت **نادر در جواب** نادر فرحت اما مونس

عکسار در عین اسطرار و شروع فصل بهار رسید خاطر اندوه گذشت

از قند غم و الم اراد کرد اندک **خط** تو آمد ران کوزه فرج گشت

چیده مگر که قطره باران به حسرت گاه رسید **نادر** اظهار بود

نمون رسد و ملاقات بهجت فرمود بود فی **نادر** شرح طریقت

حاضر است اما تو مردی بهر حال که میجوای سر روی و دروغم **نادر** سر

سکوی سلین خاطر لسی و ای **نادر** می ترا بدرد من **نادر** سر

خود با کویم در کوه خانه شسته با غم محبت و **نادر** تو می سالم

اگر چه شرح شوق دارد و مندی دیدار آن **نادر** بهر حال **نادر** سر

در دفتر ما نمی کشد **نادر** استنای که بیدار تو دارد **نادر** سر

و من دائم داند دلن **نادر** از درگاه سبب **نادر** سر

که الهی سببی سازد که شام **نادر** طهمانی **نادر** سر

کرد با فی احوال باطنی **نادر** ضمیر منزه **نادر** سر

ز نامه نویسد **نادر** کجاست **نادر** سر

دات محمد صفات ملازمان ملاذی مکلفان خان حواری همواره از
بلندت دوران مصون و محروس دست سلامت دارد و بعد از ولادت

30

مستاجاز مشنون راجی شصتاً؛ مسکروانه که حق آگاه است که رسید
اخبار سماوی است که کلفت خاطر داند و باطن روی داد

که شرح این در کتب صفا می کند الله تعالی و در روی این از کرمیت

مستاجاز غیب از کتب کلام و صحیح کامل بحسب این فقره مجرب

مستاجاز اخبار می خورند در حال دره سال روانه آن حدود

شود اما توسط بعضی موانع ضروری است از زود رسیدن و کلفت

مانند سایر کتب به سعی محسوس در میان و کسان

در میان اسرار خضر است الهی است که خاطر صافی را از کلفت

عاز خردمند و لدورت بعد دارد و کرم **مکتوب** کاتب خود را

سعی در اقبال آنها خواهد کرد و کار مشمول طفت امر و مشعال بود

در روزی که مابین ایشان امام باقر و امام حسن شد که کلفت

نقله کاتبی است از عبد السلام بحسب تقدم فا و انفا بدرا بقر

فرموده دایع خدای خود بر دل دوستان دوری دین و مکی نهادند

خدا علیم است که مجرد اصحاب این خبر مراجعت امر خان در فایده

ناتر از غائب اندوه دلی بی خبری در راه بسیار بود

بجای سود نزد خون برافزین را عاقبت سخن راه در کشت است

بر لایم حکایت اهل فضا خواهد بود و الله یاسند و باقی است شاخ حلاله دارد

این درد در علاج این مرض نقره و سکنجبین است

الهی ان سرمایه دانش در امر جمیل و خیر جری خواهد بود

و در ازی جان و عمر سعادته حال تمام قلیه و است

شما است طرفه سوسندی نیست که هر کد ام را دلا

و نسلی نماید که دل سکنه نشوند و دل خود را بگوئی

الث الله تعالی متعاقب وقت یافته این واقعه مایل را به بر

مقدس معنی رسانیده و پانجا صد فرمان علی

بجهد دلا سالی شما حاصل نموده سفر کنیم لا

تاسف ملاقات حکومته ای احوال خود را می بویسته باشند

نوشته باشد مطبوعی که در میان بود پس بی کلفتی و بلا زحمت فرمائید
که تا ممکن است در سر الحاکم آن سعی نمود شود زیرا که در اول **31**

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

مکتوبه در عهد از سلام محراب الحاکم انشاء حضرت شریک و الله ملک

بجا آوردند خزان الله فی الدارین خیرا **و حدیث** لودار

عمر سندی ناز حضرت قبله گاهی ملاوی مد ظلهم العالی مودع

میدار و کفر بحریت امده که و است بلی عفت و حفظ ماقتنا

امرد و چون لوده مستکلا باشند به در و عتاس نام پرستی

مفخر و ممتاز زود انکه به عتاس بهرانی تمام سنه خود را تا آورد

بوده موجب انواع شرک داری اوصاف مرت سبب است

زود الهی سایه عالی این سبب گاهی ما در نگاه به رفتار در خرد

مبسوط دارا و **باب نهم در قتال سرب** لودار و اعتراف

صحیح شرع شود و بحرب و نسب خود خواهم کرم دان این عبدالله درسی

انکه بکلیس کدر خانه بدین معنی به حیرت تحفه قائم الحده و حد سبب و

متصل خانه تعقیب و کرم داد و حد غری ان علی علی کانه دلا

الهدا و ولد مرفولیس و حد غوی سلم لودع شارع عالم

ان سوسته است به سجد سجد فتح الله ان سجد کرم اللهم و الله

است در محله قاضی لوده ملا سرت غری و در تصرف مالکانه خود

مالکانه خود بود به عوم نسیب نگه دار رود به شاه عثمانی راجع الوقت
به وزن تمام است خواه محمود ولد خود ام لعقوب زد هم صلاح 32

مدلور و غیر لغوی خود را در دیم مردمان بسیار با هم است
و فسا کو اسی و او است این ملک موروثی با بع مدلور بود شیخ عبدالم
و در کسح عبد الکریم تعهد نمود اگر با سا حال مالک شود و عوی با بد
با بطل رود و سایر آن است حکم بطریقی مع نام نوشته که سند باشد

مخبر می نماید مسوسه فلان **ملوک بیامنی** با بع خبر این
سـ طور اند که ن عبد القادر ولد کسح احمد به واسطه معالمان

سرکار نواب معنی القاب فلک صاحب در قد بود کسح کرم الله
و در کسح فتح الله هم به طوع و شیب خود حاضر ضامن او شدیم

اگر مومی الهی رحمت و کلام سرکاران حای دیگر بود
ادراجه حاضر از دهم دار حاضر است از هم از عهد جواب او

برایم این حد حکم بطریقی سند نوشته در عهد الحاکم است

مکتوبات اراوی علام در محکمات صا ادره اوامج شرح شریع منوّه نجره

حسب خود فلان ولد فلان برین وجه که بجهت نام علام سرنام

مبارک قدسیم الاعضا که حاضر در ملک من است از ادره دیم و خط

از ادره نویسه دادیم امر حاجه خواهد به طوع خود بود باشد و بعد از

وفات من بحکم را از دارشان من بر روی جبهه شریف خورشید المصباح

فلان سیر سوال **باب بیستم در بوسه کشی و کسب** باسم کماله

حاکم دارت و حاکم دارت و کدر زبان ملک لاسور اند چون سعادتی

سید باقی بعضی اسباب کارخانه خاتمه سر لقا حسب الحکم شرف

ببار السلطنه لاسور رود نامه که هر جا که خردل نماید از حویلی و پیر لوان

خردار بود از حد حدود خود در است بکند از اندر شرح

و هم موطن نه اینه ارعنا و مال و در حد حدود کسی امر دیگر و

خواهد از عمل جواب ان سر و ان خواهد بود در سر و عمل نام

دانش **کسب** الله چون حسب الحکم شرف اعلی دار و علی غرض

کل به عمل ان تمام سعادت نصیب بمر محمد لعی مغر و مغر کسب نامه که

باید که سارا را در روز و صبح استقام کارخانه و دستهایش صلاح
او که بر این مصلحتی ضابطه و قانون سرکار معلی بویک باشد برودن برودت

33

دستهای او را که در این محاربه و مومی اله را باید که بسوی راستی را
ساز خود ساختن نوعی به لوازم و مراسم آن برودن که در مودی
ببر این تصور نماند و در او علی خود را موافق محصول آن خانه صرف
شود و این باب حسب المأمور علیها به و کلف لورده **دست** باسم الوداد

الذی جواب دعوی کرم اله در این الصفا سر حاضر نشود که معالجه حسب
سرع سرف قبلی باید در سب قدمن تمام داشت **دست** باسم
شیخ محمد انور عبداله امده در عدالت ظاهر نموده که دعوی سرعی یا و
سازد و تندی می درر و مانده بدین **دست** به جواب دعوی

سارا را حاضر شود که معالجه موافق سرع قطع **سوف لان نام**
مسئله در حین اله ولد لورایان ساکن بر بلی ام چون ار رسوا سلطان خود
من و ناخوشتر ام و خدا از و راضی مباد و ساز اله را از و در نه خود
عاقبت مردم و از حقوق و در شت خود برودن آدم بعد من و در نه مباد

اگر دعوی درین نامه باطل و باسوغ نیست بنا بر این است که حکم لطیف عاقبت
نویسه و اینست که سند باشد تحریر قاضی است و هیچ کس در صفا المظفر نیست

سرخ سرخط مواصب کا و در این ماد درین مواجب کسب کسوس
اند مشارالیه را برای خدمت و تباری است بی برنام مسیح دور و در

نور دستم لازم که از کار بار خردن مو سار باشد و اگر خبری از
تحویل خود کم شود جواب گوید و از خود حصص بفرود و در

ضابطه سرکار و بدین نحو ~~سرخ~~ سرکسوم سرکسوم سرکسوم

فایده فایده محض را که است از صوت مراد از آنکه محمول کاست
ذمه سارانه و لم بایست سال است فصلی معرفت سارانه و ام

مباق نمودند دامی و دور می آتی نسبت لغت این حد حکم لطیف
فایده جسطی نویسه و داده که سند است تحریر در این است

شماره شماره رحمت النعمان ولد سمیت خان حیدر از قوم

افغان ملارم سرکار نواب نصیر الله خان با درم خون مسک

خون مسیح ملارم روید بموجب بروانه حضور در در طلب رحمت

از کجیل موئی لال فوط دار و حول یافته تقسیم ماران برادر می نمودند

34

این حد کلمه لطلی قصر نوشته دادیم و سندی باشد خرد مارچ چهارم

حاجه لادل شاه **سپهر** سپهر رحمت خان ولد عنایت شاه این روزگار

کنندیم رکن فراع ششانی سوخته امرد خشم رلب برود سباه رخم

سیر بر رخاره جانب است و دواع صحت مفرد بر است

دوازدهم سپهر سمندر اسم کلان کریم چشم عمان سرکام اردن دراز

سعد است **دوازدهم** سپهر بر اردن حاجت است دستکش و دواع

سن بر لقل حاجت **چهارم** کمان لاسوری سپهر

و دمانند شرح سیدنی لاسوری رسم شرح سفید مالا مع طلال

دوازدهم دار فیه کرد خوش اندک آن **حده نبدون**

سندون لاسوری دراز کلفلو رسم نر کند حوب جولامی دمدان

دنی منیسی سداب سمن علاف مانالی شرح نمانند نامی

۳۳۲ و ۳۳۱

۳۳۲ و ۳۳۱

کتاب

